

skulde betales af den paagældende Ejendom, indskrevet deri, og dernæst skulde han, hvis han ikke havde Penge ved Haanden og kunde betale med det samme, atter møde en anden Dag og betale Beløbet. Denne Fremgangsmaade er naturligvis forladt i Praksis overalt, ja, i de fleste Amtstuedistrikter i Danmark er man gaaet endnu videre, idet man praktisk talt har afskaffet Skattekvitteringsbøgerne. Jeg tror, at hvis man vilde undersøge dette Forhold, vilde det ikke være nogen stor Procent af Landets Skatteborgere, der skal betale Skatter af fast Ejendom, som havde deres Skattebog ved Haanden. De fleste af Skattebøgerne opbevares paa Amtstuerne, for saa vidt de overhovedet eksisterer, og mange Skatteydere i visse Distrikter har vist ingen Anelse om, at de i det hele taget har nogen Skattebog. Dette Princip er altsaa i Praksis forladt. Men paa den anden Side kan jeg ikke indrømme Betimeligheden af, at man kommer bort fra dette, thi naar man har indført denne Skattebog, er det af to Grunde. Den første er den, at enhver Skatteyder i sin Skattebog skal have Oplysninger om, hvilke Afgifter han betaler i en samlet Sum paa Amtstuen. Der er jo mange forskellige Afgifter, først er der forskellige Afgifter til Staten, og dernæst er der Bidragene til Amtskommunefonden; saa har man yderligere for visse Skatteyderes Vedkommende en Afgift at betale til sin Brandforsikringsforening, og det er den eneste Kontrol, man har, at hvert enkelt Beløb indføres i Skattebogen, saa Skatteyderen selv kan kontrollere, hvorvidt de enkelte Beløb, han betaler, er rigtige. Det er nemlig ret umuligt, for ikke at sige helt umuligt, for Revisionen i øvrigt at kontrollere, om de Oppebørsler, der opkræves paa Amtstuerne, opkræves rigtigt. Hensigten med Indførelsen af Skattebøgerne har været, dels at hver eneste Skatteyder skal have Besked om, hvori hans Afgifter til Amtstuen bestaar, dels at han samtidig med, at han betaler sin Skat, faar en i alle Henseender gyldig Kvittering; hvis der senere opstaar Formodning om, at en enkelt Skatteyder ikke har betalt sin Skat, har han i sin Skattebog Kvittering for alle de Beløb, der er Tale om. Disse to Hensyn har været grundlæggende for Amtstueforordningen af 1840. Naar det, som jeg før sagde, er kommet dertil, at Skatte-

bøgerne i Praksis er afskaffet og man i Stedet er kommet ind paa den Form for Skattebetaling, at der ikke gives Oplysning om Skatternes enkelte Beløb og kun i ringe Grad gives en tilfredsstillende Kvittering for de Beløb, der betales, vil man forstaa, at Skatteyderne har Krav paa en anden Ordning, og at der ogsaa hos Myndighederne er et vist Ønske om at faa gennemført en anden Ordning, saaledes at baade de, der skal betale Skatterne, og de, der skal opkræve dem, til enhver Tid er paa den rigtige Side med Hensyn til Beløbenes Betaling og Forvaltning. Jeg er derfor enig i, at Skattebøgerne ikke længere er praktiske, og at man bør se at komme bort fra dem.

I Stedet indføres ifølge Lovforslaget Blanketter, der paa et vist Tidspunkt af Terminen skal udsendes til hver Skatteyder indenfor hvert enkelt Amtstuedistrikt. Blanketten skal indeholde Oplysning om alle de Beløb, vedkommende Ejendomsbesidder skal betale. Herved opfyldes, mener jeg, det Krav, man bør stille om Oplysning med Hensyn til Fordelingen paa de forskellige Konti af det samlede Skattebeløb. Hvis den enkelte Skatteyder vil gøre sig den Ulejlighed, maaske ved Hjælp udefra, at kontrollere, om Skattebeløbene er rigtigt beregnet fra Amtstuens Side, muliggøres herved en Revision, saaledes at Amtstuen ikke opkræver for meget hos nogen. Disse Skatteblanketter kan ogsaa benyttes som Indbetalingsblanketter ved Postvæsenet. I store Amtstuedistrikter, hvor mange Skatteydere bor langt borte fra Amtstuen, og hvor de nu maa møde paa Amtstuen i en By, hvor de ellers sjældent eller aldrig kommer, kan Skattebeløbet sendes gennem Postvæsenet og maaske ogsaa paa anden Maade, idet der i Lovforslaget gives Ret til at benytte den Institution, som efterhaanden er opstaaet, de saakaldte Skatteførere. I alle Tilfælde beholder man sin Blanket, hvorpaa Beløbenes Størrelse er opført. Man kan indsende Beløbet paa forskellig Maade, og man faar eventuelt fra Skatteføreren Kvittering i Form af et Kryds paa Restancelisterne. Jeg er — det kan jeg sige allerede nu, og jeg kan sige det paa mit Partis Vegne — meget tilfreds med disse Bestemmelser.

Der er et andet Forhold, jeg i denne Forbindelse gerne vil berøre, det er den i Lovforslaget indførte Bestemmelse om, at